FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 15.7.2008
KOM(2008)447 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

Kohti EU:n ja Meksikon strategista kumppanuutta

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

Kohti EU:n ja Meksikon strategista kumppanuutta

1. MEKSIKO GLOBAALINA TOIMIJANA

Meksiko on toinen Latinalaisen Amerikan kahdesta suurimmasta taloudesta. Maassa on yli 105 miljoonaa asukasta, ja tulot asukasta kohden ovat lähes 10 000 Yhdysvaltain dollaria. Meksiko on ollut Pohjois-Amerikan vapaakauppasopimuksen (NAFTA) jäsen vuodesta 1994, ja se on tehnyt vapaakauppasopimuksia tärkeimpien kauppakumppaniensa kanssa. Tällä hetkellä se on yksi harvoista nousevan talouden maista, joilla on vapaakauppasopimus Yhdysvaltojen, EU:n ja Japanin kanssa. Lisäksi se on tehnyt sopimukset useimpien Latinalaisen Amerikan maiden, EFTA-maiden sekä Israelin kanssa. Tämä kauppasopimusverkosto kattaa varsin laajan osuuden sen ulkomaankaupasta.

Meksiko on ainoa Latinalaisen Amerikan maa, joka kuuluu Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöön (OECD). Meksiko liittyi OECD:n jäseneksi vuonna 1994. Nousevan talouden maana Meksikolla on merkittävä rooli OECD:n laajentumisen ja tehostetun yhteistyön prosessissa, jolla pyritään liittämään muita nousevan talouden maita Heiligendammin prosessiin. Meksiko on myös aktiivinen Maailmankauppajärjestön (WTO) jäsen.

Meksikon makrotaloudellinen perusta on kunnossa. Sen suhteet kansainvälisiin rahoituslaitoksiin voivat toimia lähes malliesimerkkeinä nykypäivän Latinalaisessa Amerikassa. Meksiko on yksi maailman merkittävimpiä ulkomaisten suorien sijoitusten kohteita. Se onkin Latinalaisen Amerikan suurin ulkomaisten suorien sijoitusten vastaanottajamaa (174 miljardia euroa). Meksikosta on myös muodostumassa yksi Latinalaisen Amerikan erittäin harvoista merkittävistä ulkomaisten suorien sijoitusten lähtömaista (26,7 miljardia euroa). Lähtömaista suurimpia ovat Yhdysvallat, EU-maat ja eräät Latinalaisen Amerikan maat.

Meksikossa on viimeisten kahden vuosikymmenen aikana tapahtunut tuntuvia poliittisia ja yhteiskunnallis-taloudellisia muutoksia, ja se on läpikäynyt merkittävän uudenaikaistamisprosessin. Maalla on kuitenkin edelleen muutamia suuria haasteita. Erityisesti Meksikon on ratkaistava epätasa-arvoisuutta ja vaurauden epätyydyttävää jakautumista koskevat perinteiset ongelmat. Pohjoisen ja etelän välille on lisäksi muodostunut kasvu- ja tulokuilu viimeisten vuosikymmenten aikana. Tämä kuilu vaikuttaa osaltaan merkittäviin sisäisiin ja ulkoisiin siirtolaisvirtoihin, ja maastamuutto on suuntautunut pääsiassa Yhdysvaltoihin. Yleisemmällä tasolla maan sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tasoa on kehitettävä edelleen. Lisäksi paikallistasolla olisi edistyttävä enemmän hyvän hallintotavan ja ihmisoikeuksien suojelun kaltaisilla aloilla. Meksikolla on myös turvallisuusongelmia, joita aiheuttavat aggressiivinen järjestäytyneen rikollisuuden aalto ja rehottava huumekauppa. Talouden pääasiallisia haasteita ovat markkinoiden kilpailukyky ja kilpailu, erityisesti tärkeimmillä verkkotoimialoilla kuten televiestintäalalla. Haasteita aiheuttaa myös verouudistusten toteuttaminen, joilla pyritään vähentämään talousarvion riippuvuutta öljytuloista.

Meksikon ratkaistavana nyt olevat ongelmat ja haasteet eivät kuitenkaan vähennä niiden muutosten merkittävyyttä, joita maassa on jo tapahtunut viimeisten kahden vuosikymmenen aikana. Vaikka Meksiko on kasvanut tuntuvasti kaikilla osa-alueilla, sillä on vielä merkittävää kasvupotentiaalia hyödynnettävänä. Sen merkitys tärkeänä globaalina toimijana on niin ikään lisääntymässä.

Meksikon tärkeä etu Latinalaisessa Amerikassa on sen strateginen maantieteellinen sijainti Yhdysvaltain rajanaapurina. Meksikolla on huomattava poliittinen, taloudellinen ja kulttuurillinen merkitys Latinalaisessa Amerikassa, ja sen roolin odotetaan kasvavan ajan myötä myös maailmanlaajuisissa kysymyksissä. Sen talous on täysin yhdentynyt Nafta-sopimukseen, ja sen rikas kulttuuri tunnetaan kautta Latinalaisen Amerikan. Meksiko muodostaa todellisen kulttuurisen, poliittisen ja fyysisen sillan Pohjois-Amerikan ja Latinalaisen Amerikan välille ja tietyssä määrin myös teollisuusmaiden ja nousevan talouden maiden välille. Meksikon asema sillanrakentajana on yksi sen suurimpia etuja vähitellen laajenevassa monenvälisessä ja monikulttuurisessa kansainvälisessä yhteisössä. Sitä mukaan kun Meksikon taloudellinen painoarvo on kasvanut, siitä on tullut yhä määrätietoisempi toimija ja se pyrkiikin aktiivisempaan rooliin nykyisessä nopeasti muuttuvassa kansainvälisessä toimintakentässä.

Tämä uudenlainen vakuuttavuus on merkittävä kehityssuunta, sillä Meksikolla on perinteisesti ollut tapana historiallisista ja geopoliittisista syistä valita nykyistä varovaisempi asenne kansainvälisiin kysymyksiin. Meksiko on kuitenkin aina korostanut monenvälisyyden merkitystä, ja tämä sille ominainen näkökulma on vain vahvistunut ajan myötä. Meksiko on aina ollut YK:n aktiivinen ja sen toimintaa tukeva jäsen. Se on YK:n talousarvion 10. suurin rahoittaja maailmassa. Meksikon taloudellinen panos YK:n toimintaan on itse asiassa Latinalaisen Amerikan suurin, ja sen rahoitus kattaa yksin noin 50 prosenttia alueen koko rahoituksesta YK:lle.

2. EU JA MEKSIKO

Euroopan unioni neuvotteli 1990-luvun puolivälissä taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista sekä yhteistyötä koskevan sopimuksen Meksikon kanssa. Sopimus allekirjoitettiin vuonna 1997, ja se tuli voimaan vuonna 2000. Tämä sopimus, jäljempänä ’kokonaissopimus’, tarjosi asianmukaiset puitteet EU:n ja Meksikon välisten poliittisten suhteiden syventämiselle ja lujittamiselle (ks. liite 1). Kokonaissopimus koostuu kolmesta pääosiosta, joita ovat poliittinen vuoropuhelu, kauppa ja yhteistyö. Se antoi EU:lle mahdollisuuden vahvistaa taloudellista asemaansa ja lisätä kauppaansa Meksikossa, sillä ne olivat olleet tuntuvan paineen alaisina Nafta-sopimuksen voimaantulosta asti vuonna 1994.

EU:n ja Meksikon kasvavien taloudellisten yhteyksien perusteella EU:n toimielimet ja Meksiko päättivät loppuvuodesta 2004 alkaen panostaa yhdessä korkean tason suhteiden tiivistämiseen. Tämä kehityskulku huipentui huhtikuussa 2007, kun osapuolet totesivat EU–Meksiko-yhteisneuvostossa, että kahdenvälisten suhteiden laatu oli muuttunut merkittävästi ja keskinäiset yhteydet olivat paljon läheisemmät. Vuosien 2007 ja 2008 aikana monet eri EU:n jäsenvaltioiden ja Euroopan komission edustajat tekivät korkean tason vierailuja Meksikoon; mm. komission puheenjohtaja vieraili maassa toukokuussa 2008. Samalla jaksolla presidentti Calderón matkusti kahdesti Eurooppaan. Hän vieraili monissa Euroopan pääkaupungeissa ja tutustui perusteellisesti EU:n toimielimiin Brysselissä kesäkuussa 2007. Monet meksikolaiset ministerit kävivät niin ikään laajoilla Euroopan vierailuilla.

Kokonaissopimuksen voimaantulon jälkeen ja varsinkin viime vuosina EU ja Meksiko ovat käyneet aktiivista ja suoraa poliittista vuoropuhelua molempia kiinnostavista aiheista. Tämä kehitys on muodostanut hyvän yhteistyöilmapiirin EU:n ja Meksikon välille ja luonut poliittiset edellytykset lähemmän vuoropuhelun käynnistämiseksi maailmanlaajuisesti merkittävistä kysymyksistä. Tässä yhteydessä on tunnettu tarvetta laajemman ja poliittisesti kauaskantoisemman kehyksen luomiseen EU:n ja Meksikon välille, jotta poliittinen vuoropuhelu voitaisiin muuntaa tehokkaaksi instrumentiksi osapuolten kantojen koordinoimiseksi maailmanlaajuisista kysymyksistä sekä muista molempia kiinnostavista aiheista monenvälisillä foorumeilla ja kansainvälisissä instituutioissa.

Yhteistyö on yksi kokonaissopimuksen pääosioista, ja sen perusteella EU ja Meksiko toteuttavat merkittäviä ja innovatiivisia kehitysyhteistyöhankkeita. Poliittinen vuoropuhelu on käynnistetty ympäristön ja ilmastonmuutoksen tyyppisillä aloilla sekä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden alalla. Tällaisen vuoropuhelun tarkoituksena on ohjata yhteistyöhankkeita ja samalla tarjota tärkeä apuväline EU:n ja Meksikon väliseen koordinointiin arkaluonteisissa kansainvälisissä kysymyksissä. Ilmastonmuutoskysymyksissä Meksiko onkin päätynyt varsin lähelle EU:n näkemyksiä. Tämän vuoden loppuun mennessä poliittinen vuoropuhelu käynnistetään todennäköisesti myös koulutuksen ja kulttuurin tiimoilta. Sen perustana ovat nykyiset nuorisoa ja korkeakoulutusta koskevat ohjelmat sekä äskettäin kulttuurin alalla kehitetyt yhteistyövälineet.

Meksikon huomattavat tiede- ja teknologiavalmiudet sekä sen monipuolinen asiantuntemuspohja tekevät siitä houkuttelevan yhteistyökumppanin Euroopalle. Sen jälkeen kun EU:n ja Meksikon välinen tiedettä ja teknologiaa koskeva alakohtainen sopimus tuli voimaan vuonna 2004, EU:n ja Meksikon välinen tieteellinen ja teknologinen yhteistyö on lisääntynyt tuntuvasti. Samalla monia ohjelmia ja aloitteita on käynnistetty mm. ihmisoikeuksien, kulttuurin, pk-yritysten kehittämisen ja kaupan edistämisen aloilla.

EU:n ja Meksikon kahdenvälisten suhteiden asteittainen lujittaminen on johtanut viime kädessä siihen, että EU ja Meksiko ovat havainneet selkeän tarpeen tiiviimpien kahdenvälisten poliittisten yhteyksien muodostamiseen ja strategisen kumppanuuden luomiseen. Meksikon kannalta suhteet EU:hun ovat keskeinen tekijä sen kansainvälisten suhteiden poliittiselle monimuotoistumiselle ja tasapainolle.

3. EU:N JA MEKSIKON STRATEGISEN KUMPPANUUDEN LÄHTÖKOHDAT

EU:lla on monia hyviä syitä valita Meksiko strategiseksi kumppanikseen. Meksiko on globaali toimija, se on aktiivinen G8 + G5 -ryhmissä ja Heiligendammin prosessissa[1]. Sen painoarvo ja vaikutusvalta kasvavat todennäköisesti tulevaisuudessa jopa Latinalaisen

---

[1] G8-ryhmän johtajat sekä Outreach 5 -ryhmän muodostavat (entinen O5, nykyinen G5) Brasilian, Etelä-Afrikan, Intian, Kiinan ja Meksikon johtajat päättivät Heiligendammissa aloittaa uudenmuotoisen teemalähtöisen virallisen ja jäsennellyn vuoropuhelun. Tätä vuoropuhelua on kutsuttu sen jälkeen *Heiligendammin prosessiksi*, ja sillä pyritään lisäämään **yhteisymmärrystä maailmantalouden hallintaan** liittyvistä keskeisistä osa-alueista sekä kehittämään yhteiset lähtökohdat ja käytännön toimintavaiheet **yhteisiin ponnisteluihin globalisaatioon vaikuttamiseksi.** G8 + O5 -ryhmät päättivät käsitellä tässä vuoropuheluprosessissa seuraavia aiheita: **Innovaatiot ja teollis- ja tekijänoikeudet** (innovaatioiden edistäminen ja suojaaminen); **investoinnit ja sosiaalinen vastuu** (rajatylittävien investointien ja vastuullisen liiketoiminnan edistäminen); **kehitys** (yhteisymmärrys, avun vaikuttavuus); **energiatehokkuus** (tietojenvaihto energiatehokkuuden ja teknologisen yhteistyön parantamiseksi, pyrkimyksenä hiilidioksidipäästöjen vähentäminen).

Amerikan ulkopuolella. EU:lla on monipuoliset kahdenväliset suhteet Meksikon kanssa, ja ne ovat johtaneet viime vuosina merkittäviin tuloksiin ja saavutuksiin. Lisäksi EU:lla ja Meksikolla on yhteiset perusarvot ja tiiviit historialliset ja kulttuuriyhteydet.

Vaikka kokonaissopimus on kahdenvälinen instrumentti, jolla on huomattavaa kehityspotentiaalia, strategisen kumppanin asema on tarkoitettu etenkin kumppanimaille, joilla on valmiudet merkittävän vaikutusvallan käyttöön maailmanlaajuisesti merkittävissä kysymyksissä. Tämän vuoksi Euroopan komissio katsoo vakaan poliittisen linjan mukaiseksi pitää kaikkia G5-ryhmän maita strategisina kumppaneina.

Pelkästään poliittisista näkökohdista käsin kahdenvälisten suhteiden korottaminen strategisten kumppanien välisiksi kehittäisi suhteiden sävyä ja tasoa. Se lisäisi myös uutta dynamiikkaa yhteistyöhön. Pääasiallisena syynä strategisen kumppanuuden käynnistämiseen Meksikon kanssa on kuitenkin mahdollisuus lujittaa entisestään EU:n ja Meksikon välistä koordinointia keskeisillä monenvälisillä foorumeilla ja instituutioissa. Strateginen kumppanuus merkitsisi EU:n ja Meksikon yhteistyön tiivistymistä maailmanlaajuisesti merkittävissä kysymyksissä. Koordinaatio Meksikon kanssa voisi osoittautua erityisen hyödylliseksi, kun maan monitahoiset ominaisuudet sillanrakentajana otetaan huomioon. Meksikolla on valmiudet tasapainottaa OECD:n käsitykset ja kehitysmaakysymykset, ja tämä voisi tarjota hyödyllisiä etuja pyrittäessä konsensukseen globaalilla tasolla. Tiiviimmät suhteet Meksikoon voisivat myös edistää konsensuksen saavuttamista keskeisissä alueellisissa kysymyksissä EU:n ja sen Latinalaisen Amerikan kumppanimaiden kanssa.

Monenvälisissä suhteissa EU:n ja Meksikon olisikin pyrittävä kehittämään yhteisymmärrystään maailmanlaajuisissa ja alueellisissa kysymyksissä ja toteuttamaan yhdessä käytännön toimia globalisaatioon vaikuttamiseksi.

4. STRATEGINEN KUMPPANUUS – KAKSITASOINEN JÄRJESTELY

Edellä esitetyn perusteella strategisen kumppanuuden tärkeimpiä tavoitteita on Meksikon ja EU:n toiminta globaaleina liittolaisina keskeisillä monenvälisillä foorumeilla ja instituutioissa.

Käytännössä strategisella kumppanuudella on kahdentasoisia vaikutuksia. Ensiksikin se parantaa EU:n ja Meksikon välistä koordinointia monenvälisellä tasolla maailmanlaajuisesti merkittävissä kysymyksissä. Toiseksi se antaa lisää poliittista painoarvoa kahdenvälisten suhteiden ja aloitteiden kehittämiselle.

Tämän vuoksi strateginen kumppanuus toimii itseään vahvistavan kaksitasoinen mekanismin pohjalta: kahdenvälinen vuoropuhelu ja yhteistyö toteutetaan nykyisen sopimuksen tarjoamissa oikeudellisissa ja operatiivisissa puitteissa, ja sitä vahvistaa äskettäin käyttöön otettu poliittinen kehys ja siitä seuraava dynamiikka. Tämä vuoropuhelu ja yhteistyö lisää läheisyyttä ja helpottaa asiantuntijoiden, virkamiesten ja poliitikkojen välistä ajatustenvaihtoa. Tämä puolestaan edistää koordinointia globaaleissa kysymyksissä vastaavilla aloilla.

Strategisen kumppanuuden luomassa uudessa poliittisessa ympäristössä EU:lla ja Meksikolla on enemmän mahdollisuuksia käsitellä perusteellisesti arkaluontoisia kysymyksiä ja jopa maiden sisäisiä kysymyksiä. Tämä antaa osapuolille paremmat mahdollisuudet jatkaa entistä energisemmin toimintaa yhteisten arvojen kuten ihmisoikeuksien, demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, hyvän hallintotavan ja oikeusvarmuuden turvaamiseksi.

5. LISÄARVONA EU:N JA MEKSIKON VÄLINEN KOORDINOINTI MAAILMANLAAJUISESTI MERKITTÄVISSÄ KYSYMYKSISSÄ

EU:lla ja Meksikolla on jo yhteisiä arvoja, näkemyksiä ja visioita. EU:n näkökulmasta Meksikoa voidaan pitää samanhenkisenä maana. Monenvälisillä foorumeilla Meksiko pyrkii usein esittämään kantoja, jotka ovat erittäin lähellä EU:n näkemyksiä. Strateginen kumppanuus auttaisi todennäköisesti kehittämään tätä suuntausta edelleen. Se tarjoaisi vahvat poliittiset puitteet, ja lisäisi näin EU:n ja Meksikon välistä vuoropuhelua ja koordinointia.

Strategisella kumppanuudella Meksikon kanssa pyritään enemminkin kehittämään konsultointi- ja koordinointimenetelmiä kuin luomaan yhteinen toimintalinja tai erityinen toimintasuunnitelma. Kumppanuuden odotetaan johtavan uudenlaiseen molemminpuoliseen ymmärrykseen, jonka avulla osapuolet kiinnittävät asianmukaista huomiota toistensa etuihin ja huolenaiheisiin kaikissa tilanteissa, jotka liittyvät maailmanlaajuisesti merkittävissä kysymyksissä otettaviin kantoihin.

Globaalit kysymykset muuttuvat jatkuvasti. Viime vuosina kansainvälinen yhteisö on joutunut vastaamaan toistuviin maailmanlaajuista huolta aiheuttaneisiin kysymyksiin terrorismista ilmastonmuutokseen ja kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden volatiliteetista öljyn- ja elintarvikehintojen nousuun. Sen sijaan, että vain lueteltaisiin yhteistyöalat, tässä vaiheessa on tärkeämpää yleistää konsultoinnin ja koordinoinnin käyttöä sekä parantaa valmiuksia ottaa toisen osapuolen näkemykset ja huolenaiheet huomioon valmisteltaessa ja esitettäessä tiettyjä maailmanlaajuisia kysymyksiä koskevia kannanottoja. Lukuisten maailmanlaajuisten kysymysten yhteydessä on jo selvästi tunnettu tarvetta EU:n ja Meksikon väliseen tehokkaaseen koordinointiin, ja jonkinasteista koordinaatiota onkin jo harjoitettu nykyisen sopimuksen puitteissa. Edellä esitetyistä syistä tällainen luettelo ei kuitenkaan ole eikä voikaan olla täydellinen. Tällä hetkellä tärkeimmät koordinaatioalat ovat seuraavat:

1. *poliittiset kysymykset*, kuten monenvälisyys, demokratia, ihmisoikeudet, oikeusvaltioperiaate, kulttuurialan vuoropuhelu, Latinalainen Amerikka, alueellinen yhdentyminen ja Rion ryhmä;

2. *turvallisuuskysymykset*, kuten terrorismin torjunta, romahtaneet valtiot, järjestäytynyt rikollisuus sekä huume- ja ihmiskauppa;

3. *ympäristökysymykset*, kuten ilmastonmuutos, luonnonkatastrofit ja kalakantojen liiallisen hyödyntämisen torjunta;

4. *yhteiskunnallis-taloudelliset kysymykset*, kuten kehityspolitiikka, investoinnit ja sosiaalinen vastuu, innovaatiot ja teollis- ja tekijänoikeudet, avoimet markkinat, sosiaalipolitiikka, asianmukainen työsuojelu ja sosiaalinen suojelu, siirtolaisuus, köyhyys, maailmanlaajuinen makrotaloudellinen vakaus, hyvä verohallinto, energian toimitusvarmuus, kestävyys ja parantunut tehokkuus, elintarvikehinnat, kalastus, merenkulkupolitiikka ja valtamerien hyvä hallinnointi sekä molempia osapuolia kiinnostavat liikennekysymykset.

6. MYÖNTEINEN VAIKUTUS KAHDENVÄLISIIN KYSYMYKSIIN

EU:n ja Meksikon välisen strategisen kumppanuuden aikaansaaman uuden poliittisen dynamiikan odotetaan vaikuttavan myönteisesti myös EU:n ja Meksikon erityisiin kahdenvälisiin kysymyksiin. Edistystä odotetaan tapahtuvan erityisesti sosiaalisen ja taloudellisen yhteistyön alalla, ihmisoikeusalan yhteistyössä, kulttuurivaihdossa sekä

koulutusta, kauppaa, kilpailua ja siviili-ilmailua koskevan yhteistyön aloilla. Sen odotetaan myös helpottavan kokonaissopimuksen tarjoaman kauppa- ja sijoituspotentiaalin hyödyntämistä.

7. INSTITUTIONAALISET JÄRJESTELYT

EU:n ja Meksikon kokonaissopimuksella perustettu nykyinen institutionaalinen rakenne on osoittautunut käyttökelpoiseksi ja tehokkaaksi. Rakenteen avulla on saavutettu monenlaista edistystä, mikä on johtanut nykyisiin hyviin suhteisiin.

Strategisen kumppanuuden tulisi vauhdittaa nykyisten puitteiden toimintaa. Osapuolten ei pitäisi perustaa uusia komiteoita ja rakenteita, ellei se on todella tarpeen. *Yhteisneuvostot* ja *sekakomiteat* ovat koordinointiin sopivia yhteistyömuotoja. EU:n ja Meksikon strategisen kumppanuuden voimaantulon jälkeiset ainoat muutokset olisivat toimintaohjelman mukautukset, joilla tarjottaisiin lisää mahdollisuuksia globaaleja kysymyksiä koskevaan koordinointiin. Jotta jatkuvuus ja asianmukaiset seurantatoimet voidaan varmistaa, sekakomiteassa olisi otettava käyttöön kevytrakenteinen ja pysyvä suoran vuoropuhelun mekanismi ylempien virkamiesten tasolla. Lisäksi olisi tarjottava mahdollisuus *tapauskohtaisten koordinointikokousten* koollekutsumiseen aina, kun on tarvetta koordinoida kansainvälisillä foorumeilla esitettäviä kannanottoja.

EU:n ja Meksikon puheenjohtaja- ja presidenttitason *huippukokouksia* olisi jatkettava nykykäytännön mukaisesti kahden vuoden välein vakiintuneita järjestelyjä noudattaen. Niiden asialistaa ja kestoa olisi pidennettävä, jotta kattava poliittinen vuoropuhelu ja asianmukainen poliittinen koordinointi ajankohtaisista aiheista olisi mahdollista.

EU:n ja Meksikon huippukokousten vakiintumisen lisäksi pääasiallisena muutoksena olisi lähinnä tiiviimmän vuorovaikutuksen kehittäminen operatiivisella tasolla. EU:n ja Meksikon suurlähettiläiden olisi ryhdyttävä tiiviimpää yhteydenpitoon kohdemaissaan, vaikka he toimisivat Latinalaisen Amerikan tai Euroopan ulkopuolella. YK:n toimipaikoissa toimivien suurlähettiläiden, lähetystöjen päälliköiden ja asiantuntijoiden olisi oltava erityisesti mukana koordinoinnissa, joka liittyy YK:n foorumeihin ja niillä käytäviin keskusteluihin. Ajan myötä diplomaattien ja asiantuntijoiden välinen suurlähetystötason vuoropuhelu erityiskysymyksistä edistäisi henkilökohtaisten suhteiden muodostumista ja helpottaisi samansuuntaisten ratkaisutapojen valintaa ongelmiin pitkällä aikavälillä. Tämä koskee myös virkamies- tai asiantuntijatason yhteyksiä ja mielipiteidenvaihtoa EU:n ja Meksikon nykyisen yhteistyön puitteissa.

8. PÄÄTELMÄ

Edellä esitettyjen näkemysten ja perusteiden vuoksi komissio suosittelee, että Euroopan unionin ja Meksikon välille luodaan strateginen kumppanuus.

LIITE 1

EU:N JA MEKSIKON VÄLISEN OIKEUDELLISEN,

INSTITUTIONAALISEN JA OPERATIIVISEN YHTEISTYÖN PUITTEET

Oikeudellisesta näkökulmasta tarkasteltuna kahdenväliset suhteet määräytyvät kokonaissopimuksen mukaisesti, jolla vakiinnutetaan säännöllinen korkean tason poliittinen vuoropuhelu. Meksikolla ja Euroopan unionilla on käytössään seuraavat kaksi foorumia, joilla niiden suhteita voidaan koordinoida, seurata ja niihin vaikuttaa poliittisesti: kahden vuoden välein kokoontuvat ministeritason *yhteisneuvostot* ja kerran vuodessa varaministerien tai johtavien virkamiesten tasolla kokoontuvat *sekakomiteat*.

Kahdenvälisten suhteiden poliittisen profiilin nostamiseksi ja korkeimman tason säännöllisen yhteydenpidon jatkamiseksi EU:n ja Meksikon käytäntönä on pitää *huippukokouksia* kahden vuoden välein.

EU ja Meksiko ovat myös ottaneet käyttöön parlamenttien välisen vuoropuhelun EU:n ja Meksikon parlamentaarisessa sekavaliokunnassa, joka kokoontuu kahdesti vuodessa.

Kokonaissopimuksella on perustettu Meksikon ja EU:n välinen kattava vapaakauppa-alue, joka käsittää sekä tavaroiden että palvelujen kaupan. Kokonaissopimuksen voimaantuloa seuraavina vuosina EU:n ja Meksikon kahdenvälinen kauppa kasvoi yli 100 prosenttia. Tämän vuoksi Meksikosta on tullut yksi EU:n tärkeimpiä kauppakumppaneita Latinalaisessa Amerikassa, ja sen kasvupotentiaali on huomattava. EU onkin Meksikon toiseksi suurin kauppakumppani Yhdysvaltojen jälkeen.

Kaupan lisäksi EU:n ja Meksikon kokonaissopimus kattaa laaja-alaisesti erityyppisiä talousasioita. EU:sta peräisin olevat ulkomaiset suorat sijoitukset ovat kasvaneet 120 prosenttia, ja EU on nyt toiseksi suurin sijoittaja Meksikossa Yhdysvaltojen jälkeen. Meksiko ja EIP allekirjoittivat vuonna 2006 uuden puitesopimuksen, jolla tarjotaan puitteet infrastruktuuri- ja ympäristöalan yhteistyölle.

Lisäksi sopimus sisältää tarkistuslausekkeita, joilla pyritään edelleen vapauttamaan EU:n ja Meksikon kauppasuhteita palvelujen, sijoitusten ja maataloustuotteiden osalta. Marraskuussa 2004 osapuolet sopivat neuvottelujen aloittamisesta näiden järjestelyjen toteuttamiseksi. Kun neuvottelut saadaan päätökseen, liikeyritysten toimintaympäristöstä tulee entistä dynaamisempi ja nykyisiä markkinoillepääsymahdollisuuksia täydennetään hyödyllisellä tavalla.

EU ja Meksiko tekevät aktiivista kehitysyhteistyötä. Meksiko on nyt ylempään keskiluokkaan kuuluvan tulotason maa. Kaudella 2007–2013 sille on osoitettu alustavasti 55 miljoonaa euroa kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä (DCI). Yhteistyö keskittyy seuraaviin aloihin: sosiaalinen yhteenkuuluvuus, kestävä talous ja kilpailukyky sekä koulutus ja kulttuuri. Näillä kolmella painopistealalla on useita monialaisia huomioon otettavia kysymyksiä erityisesti ihmisoikeuksien, tasa-arvokysymysten ja ympäristöasioiden alalla. EU:n ja Meksikon välinen yhteistyö keskittyy innovatiiviseen poliittiseen vuoropuhelujärjestelyyn, ja sen tavoitteena on tarjota laadullista tukea Meksikon kehitykseen paikallisiin olosuhteisiin sopeutettavien kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihdon ja siirron avulla. Yhteisymmärryspöytäkirja allekirjoitettiin 6. kesäkuuta 2007, jotta yhteistyöhankkeet pystytään toteuttamaan kaudella 2007–2013.

LIITE 2

Virallinen nimi:	Meksikon yhdysvallat
Pääkaupunki:	México (Distrito Federal)
Pinta-ala:	1 972 55 km^2
Väkiluku:	105 790 725 (2007)
Viralliset kielet:	espanja / 56 alkuperäiskieltä
Valuutta:	Meksikon peso
Valtiomuoto:	liittotasavalta
Hallintoalueet:	31 liittovaltiota ja 1 liittovaltiollinen alue
Hallituksen päämies (presidentti):	Felipe Calderón (Partido de Accion Nacional, PAN)
Presidentinvaalit ja parlamenttivaalit:	Parlamenttivaalit heinäkuussa 2009 – presidentinvaalit heinäkuussa 2012
Asukaskohtainen BKT:	9669 USD (2007)
BKT yhteensä:	1022,93 miljardia USD
BKT:n kasvu:	3,2 %
Inflaatio:	3,8 %